

הפדרציה הפאגנית הבינלאומית - סניף ישראל

גליון חגי חורף 2014

תוכן עניינים:

- דבר הצוות.....3
- שניים עשר הלילות של תקופת חג יול מאת: איילין ארטה..... 4-5
- חגיגות דיוניסוס: דיוניסיה כפרית, הלואה והלנאיה מאת: דמי..... 6-10
- לידתו של הילד האלוהי: "הרו סה אסת" מאת: נפראסת.....11-13
- "המכשפה והקדרה": הכנת קטורת טקסית להיפוך החורף..... 14
- קיסל דלעת ותפוזים, מתכון חורפי מאת: נטלי קובץ.....15
- מתכון הכנת שמן שמש של האלה מאכה מתוך: הספרייה המורייגנית.... 16
- "פנאי פגאני": הכנת פנטגרם ממקלות קינמון מאת: מרינה..... 17-21
- "מפרגנים": ציור "שלושת פניה של האלה הקטה" –דפנה קפה.....22

קרדיטים: עיצוב השער: דניאל.

מקורות התמונות שבהם נעשה שימוש לעיצוב השער:

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/342/519.html>

מקורות התמונה לברכת החג:

[/http://wightdruid.wordpress.com/category/uncategorized/page/2](http://wightdruid.wordpress.com/category/uncategorized/page/2)

דבר הצוות.

הפדרציה הפגאנית הבינלאומית סניף ישראל מאחלת לכם חברים יקרים חג חורף שמח, מואר ומבורך!

בתקופה זו של היפוך החורף, בתאריך ה-21 בדצמבר חל הלילה הארוך והקר ביותר בשנה, ובדתות פגאניות רבות ברחבי העולם נהוג היה לציין יום חג קסום זה בפסטיבלים, בחגיגות ססגוניות ובמשתאות מגוונים.

בקרב השבטים הגרמאנים חג זה ידוע גם בשם Yule בעברית: יול. בחג זה נהגו השבטים להדליק מדורות במקדש ובאח הביתי במטרה לשרוף את היול לוג (גזע העץ). כמו כן היה נהוג להקריב קורבנות של בעלי חיים לאלים, על מנת להוקיר תודה ולסמל הבטחה לשנה החדשה, בעיקר נהוג היה להקריב חזיר בר אשר דמו נחשב ראוי לקורבן ובשרו נאכל במשתה החגיגי, שכלל גם שתיית משקאות שיכר ומאכלים אשר נאספו למקום המקדש באמצעות סלים. יש לציין כי תקופה זו נחשבת גם לתקופת הציד הפראי.

בקרב העמים הנורדים נהגו הילדים לתלות גרביים מלאות בחציר, על מנת שלסוסים של האל אודין יהיה מה לאכול בהיותו צד בחוץ בתקופת הציד הפראי ביחד עם בנו האל תור אשר יוצג ע"י הרעם.

במיתוסים של בוואריה, שוויץ ואוסטריה, מקובל להאמין כי האלה פרכטה או ברטה אשר ידועה כאלת חורף, שלג וטוויה אשר נודדת באזורי הכפר בסביבות היפוך החורף (פירוש שמה הוא "הזוהרת" מהמילה "לזהור") ונכנסת לבתי האנשים, מענישה את הילדים שהתעצלו במהלך השנה וגומלת במטבע בגרב לילדים החרוצים ששקדו על עבודתם. פסטיבל "פרכטנאג" (יום פרכטה) נחגג עד היום בתהלוכות תחפושות ססגוניות גרמניה מיום היפוך החורף עד תאריך 6 בינואר אשר נחשב ליום מקודש לאלה פרכטה.

במצרים העתיקה, חג זה מקושר ליום הולדתו של האל הורוס הילד אשר קושר במסורות שונות גם למחזורי השמש. הורוס הוא בנה האלוהי של האל אוזיריס/אאוסיר והאלה אסת/איזיס אשר יום זה הוא גם יום חגה.

ביוון העתיקה נהוג היה לחגוג תאריך זה בפסטיבלים וריקודים אשר היו מקודשים לאל היין דיוניסוס.

בפרס העתיקה חג זה קושר ללידת האל "מיתרה" (אל השמש).

בתקופה הרומית, חג זה הפך לחג הוללות אשר נקרא: "סטורנאליה" אשר נחגג לכבוד האל סטורן, אל החקלאות והקציר. נאמר כי בחג זה הופרו כל הקודים החברתיים המקובלים והיה מותר ביום זה למשתתפים, גם לאדונים וגם לעבדים ללבוש בגדים צבעוניים, להתהלל בפראות, לשתות לשוכרה, לחלוק מתנות ולאכול כיד המלך כאוות נפשם.

צוות PFI ישראל.

שניים עשר הלילות של חג יול.

מאת : איילין ארטה.

מקור שם החג "יול" אינו ברור עדיין, אך חוקרים שונים סבורים כי שם זה מתקשר לחודש ýlir מתוך הכתובים העתיקים הנורדים אשר מתייחסים לחגיגות jól שהתקיימו באותו חודש בתקופת יול (Yuletide) הפוליתאיסטית המסורתית אשר במקור סימלה את תקופת הציד הפראי, ונמשכה כשניים עשר לילות, מ-21 בדצמבר (יום היפוך החורף) ועד 1 בינואר.

לפי אמונות שונות בתקופה זו מסתובבים בחוף יצורי אור וחושך שונים שהם ה"אלפים המוארים" ו"האלפים החשוכים" שנלחמים בניהם. בנוסף בתקופה זו היה מקובל לצוד, להקריב בעלי חיים לאלים על מנת לקבל את ברכתם, ואף במסורות נורדיות היה נהוג לתקוף שבטים אחרים בעיקר בחושך, לארוב ולבזוז בתים. הנורדים העתיקים גם האמינו כי בתקופה זו אודין האל יוצא במרכבתו לציד ביחד עם בנו תור המיוצג עם קול הרעם בשמיים.

במהלך תקופת שניים עשר הלילות של יול, בתאריך 25 בדצמבר, נחוג ליל האימהות Modranacht (Modraniht) בידי כהנות גרמאניות שהבעירו מדורות בלילה כחלק מפולחן נשי טקסי. לדעת החוקרים המודראנאכט היה חג של האלות הצפון אירופיות שנחשבו אמהות השבטים, כגון: דאה, מטרונה, נהלניה, הולדה, פרכטה, בדוהנה, אוסטרנה, נרתוס, ואחרות

חגיגות דיוניסוס: דיוניסיה קטנה, הלואה והלנאיה / מאת: דמי.

*הערה: חלק מהמילים והציטוטים מופיעים בשפה האנגלית או היוונית כפי שמופיעים במקורות

דיוניסוס הוא אחד האלים היוונים אשר ידועים בחגיגות ופסטיבלים המוקדשים לו ובשמו. הוא אל המקושר בדרמה, החגיגות, היין, האקסטזה, מוות ותחייה ועוד תיאורים רבים שמתקשרים בשמו.

חודש פוסידון (Poseidon) על שמו של אל הים, פוסידון, חל השנה בחודש דצמבר. בחודש זה נכללים מספר חגים אשר ביניהם מתקיימים גם חג לפוסידון, פסטיבלי דיוניסוס: הדיוניסיה הקטנה וההלואה לכבוד דיוניסוס ודמטר אשר מתקיימת באלואיסוס. בחודש גמליון (Gamelion), אשר השנה חל בחודש ינואר נחגג פסטיבל באתונה לכבוד האל דיוניסוס, לנאיה (Lenaia).

הדיוניסיה הכפרית/הקטנה (The Rural/Lesser Dionysia)

את הדיוניסיה הכפרית בשונה מהדיוניסיה העירונית חוגגים באמצע חודש פוסידון. (השנה התאריך הוא 7-8 בדצמבר לאחר שקיעת השמש) כשהחלטה לגבי קביעת התאריך המדויק בה נערכת החגיגה היא בידי אנשי הכפר, ויש לציין כי כולם מורשים להשתתף בדיוניסיה, גם עבדים. באחד מהמקורות נטען שהדיוניסיה הכפרית היא קדומה וייתכן שאינה מקושרת במקור באל דיוניסוס.

האירוע המרכזי היא התהלכה בה היו המשתתפים אוחזים בסמלים פאליים. נערות היו אוחזות בסלים ואחרים היו אוחזים בכיכרות לחם ומנחות נוספות, בנוסף היו משתתפים שתפקידם היה לאחוז בצנצנות המלאות במים ומשתתפים אחרים שתפקידם היה לאחוז בצנצנות מלאות ביון. לאחר התהלכה התקיימו תחרויות של ריקודים ושירה וחלק מהפסטיבלים כללו גם דרמה.

לידתו של הילד האלוהי: הרו (הורוס) סה אסת

מאת: נפראסת.

From right to left: Isis, her husband Osiris, and their son Horus, the protagonists of the Osiris myth. 22nd Dynasty period

הורוס בן אסת, בחמטית נקרא heru sa aset כלומר "בנה של אסת", וזה השם המבדיל אותו מ Heru waru האספקט הבוגר שלו המקושר גם לשלטון ומלחמה. ביוונית הוא נקרא "הורוס".

בתקופת "היפוך החורף" נקבע יום הולדתו של הורוס סה אסת, אשר נולד מרחם אימו האלה אסת, מלכת השמיים שמקושרת לאומנות הכישוף, חיי נצח ופטרונית האימהות.

לפי המיתוס החמטי: אסת אימא של הרו סה אסת יצרה אותו באמצעות כישוף, כשהיא התעברה שלא כדרך הטבע בשל תשוקתה להיות אימא ולהרות יורש לבעלה המת, לאחר אספה את איבריו של אאוסיר, חנטה והכינה מחדש את איבר מינו של בעלה המת במקום האיבר שנאכל ע"י הדג בנילוס. נאמר כי היא הצליחה לעבר את עצמה בזכות כשפיה. אביו של הרו הוא אל התחייה אאוסיר, שופט הנשמות בשאול החמטי, ולפיכך הוא מכיל בתוכו גם אלמנטים של חיים ומוות.

מבחינה סימבולית- הולדתו של הרו הבז האלוהי המוזהב - סימלה את הולדתו של היורש החדש, הולדת התקווה לשלום בחמט המפולגת לשתי ממלכות נפרדות עם ריבונות עצמאית: ממלכה תחתית וממלכה עלית.

הכנת קטורת טקסית ליום היפוך החורף.

הכנה של פנטגרם ממקלות קינמון מאת: מרינה קוזלוב.

שלושת פניה של האלה "הקטה" – ציור מאת האמנית: דפנה קפה.

דפנה קפה אלפא, חיה ויוצרת בתל אביב .

מדברי האמנית על יצירותיה: "את ההשראה לציורי אני שואבת מעולם הלא מודע הקולקטיבי , הארכיטיפלי עליו דיבר קארל יונג. אלות, מכשפות, מלכות ונשים גדולות מהעבר מהוות את עיקר הנושאים אותן אני בוחרת לצייר, מלוות בטבע הצומח והחי". (דפנה קפה).

קישור לדף של דפנה קפה בפייסבוק:

<https://www.facebook.com/Studio.Redmagic?ref=hl>

Redmagic

קישור לאתר שלה:

[/http://www.redmagic.co.il](http://www.redmagic.co.il)

A photograph of a lit white candle in a holder, surrounded by holly leaves and red berries. The candle is lit, and its flame is visible. The background is dark, and the holly leaves and berries are in focus.

**The new
light is born!**

Blessings of the Winter Solstice

